

Heer, herinner U de namen ...

Gedachtenisviering voor een overledene wiens uitvaart noodgedwongen in intieme kring plaats had

Openingslied: Die ons in 't hart geschreven staan (ZJ 934)

Die ons in 't hart geschreven staan, die onze dagen deelden
maar in de dood zijn voorgegaan, zij lieten ons de beelden
van zoet en droef herinneren, van zoeken, hopen, wachten.
Zal in de starre, koude dood hun naam nog overnachten?

Nooit wordt de droefheid bodemloos: God houdt zijn handen open
en heel ons leven, doods en broos, draagt Hij door vrees en hopen.
Herinnert Hij zich niet hun naam als wachters op de morgen?
Die in de nacht zijn voorgegaan zijn in Gods trouw geborgen.

De naam, waarmee zij zijn genoemd, staat in Gods hand geschreven
en zal door alle donker heen toch onuitwisbaar leven.
In Christus blijft die naam bewaard, naar Hem mogen zij heten,
Totdat de droom verkeer in zien, geloven wordt tot weten.

Kruisteken en begroeting

Suggestie voor een welkomstwoord:

V. Geachte familie,
de voorbije weken heeft u afscheid moeten nemen in uitzonderlijke omstandigheden. Door de coronacrisis hadden de uitvaartdiensten plaats in beperkte kring en konden wij als parochiegemeenschap, met vrienden of familie u niet nabij zijn op dat moment, zoals dat gebruikelijk gebeurt. Wij konden u niet troostend bijstaan door onze biddende aanwezigheid noch ons medeleven gepast uitdrukken.

Vandaag zijn wij samengekomen om te gedenken en te bidden: wij willen uw overledene (*/vader/moeder/...*) **N.** bij name noemen en aan God toevertrouwen. Dat deden we de voorbije tijd in onze huiskamers en in ons hart, in ons gebed en onze gedachten. Vandaag willen we het in deze kerk doen, nu we zijn samengekomen in deze gedachtenisviering.

Lichtritus - Licht ontloken aan het donker (ZJ 438)

V. Het gedachteniskruisje dat tijdens de uitvaart werd gebruikt staat hier vooraan, samen met een foto van N. We brengen er het licht bij van de paaskaars - teken van de verrezen Heer in ons midden – vanuit de hoop dat ook N. deel mag krijgen aan zijn verrijzenis en zijn Licht.

Terwijl de voorganger of iemand van de familie licht ontsteekt bij het kruisje en de foto van de overledene, zingt het koor of een cantor één of twee strofen van het lied: 'Licht, ontloken aan het donker' (ZJ 438):

Licht, ontloken aan het donker,
Licht, gebroken uit de steen,
Licht, waarachtig levensteken,
werp uw waarheid om ons heen!

Licht, geschapen, uitgesproken,
Licht, dat straalt van Gods gelaat,
Licht uit Licht, uit God geboren,
groet ons als de dageraad!

Andere mogelijke liederen: Licht dat ons aanstoot in de morgen (ZJ 825, strofe 1), Jezus, U bent het licht in ons leven (Taizé), Christe, lux mundi, qui sequitur te (Taizé).

Moment van inkeer

V. Afscheid nemen maakt ons stil,
doet ons denken aan de broosheid van ons leven:
dat wij maar mensen zijn, mensen met fouten en gebreken.
Laten we ons daarom eerst richten tot de Heer Jezus,
en bidden wij om zijn barmhartigheid:

L. Heer, geef ons de kracht om te blijven geloven:
het geloof dat het leven goed is ondanks lijden en sterven,
het geloof dat Gij bij ons zijt ook als wij U niet begrijpen.
Heer, blijf ons dragen: ontferm U over ons.

A. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U. (ZJ 10d)

L. Christus, geef ons de moed om te blijven hopen:
de hoop dat leven en licht het laatste woord zullen hebben,
de hoop dat Gij het leven van onze lieve overledene voltooit.
Christus, blijf ons dragen: ontferm U over ons.

A. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U.

L. Heer, geef ons de volharding om te blijven liefhebben:
de liefde voor elke mens met zijn verhaal,
de liefde voor U die ons doet zingen en bidden.
Heer, blijf ons dragen: ontferm U over ons.

A. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U. Heer, ontferm U.

V. Moge de barmhartige God zich over ons ontfermen,
onze zonden vergeven
en ons zo geleiden naar nieuw en eeuwig leven.

A. Amen.

Openingsgebed

V. God van liefde en genade,
uw Zoon Jezus heeft ons menselijk leven in alles gedeeld,
ook in het lijden en sterven.
Door zijn trouw aan de liefde
heeft Hij voor ons de weg geopend naar nieuw leven
Gedenk **N.** die wij uit handen moesten geven
(*eventueel: zonder afscheid te kunnen nemen.*)
Laat **hem/haar** thuiskomen in uw vrede.
Schenk ons troost in ons verdriet
en geef ons de kracht om stand te houden
in geloof, hoop en liefde.
Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon,
die met U leeft en heerst in de eenheid van de Heilige Geest,
God, door de eeuwen der eeuwen.

A. Amen.

Schriftlezing

*Naast de lezingen van de dag, kan ook een keuze gemaakt worden uit de lezingen van het
uitvaartlectionarium.*

Antwoordpsalm

*Als antwoordzang kiest men een antwoordpsalm of een lied. De psalm kan in het geheel
gezongen worden of enkel het refrein (voorzang – samenzang), afgewisseld met de strofes die
door de lector worden voorgebeden.*

Bijvoorbeeld:

- Psalm 23 (*voor de gezongen versie, zie:*
<https://drive.google.com/file/d/0B1LIYD7zany0YWtjQ2dkaTJ5VjA/view>)

Refrein: Het huis van de Heer zal mijn woning zijn voor alle komende tijden.

De Heer is mijn herder, niets kom ik tekort.
Hij laat mij weiden op groene velden.
Hij brengt mij aan water, waar ik kan rusten,
Hij geeft me weer frisse moed.

Mijn schreden leidt Hij langs rechte paden
omwille van zijn Naam.

Al voert mijn weg door donkere kloven,
ik vrees geen onheil waar Gij mij leidt.
Uw stok en uw herdersstaf
geven mij moed en vertrouwen.

Gij nodigt mij aan uw tafel
tot ergernis van mijn bestrijders.
Met olie zalft Gij mijn hoofd,
mijn beker is overvol.

Voorspoed en zegen verlaten mij nooit,
elke dag van mijn leven.
Het huis van de Heer zal mijn woning zijn
voor alle komende tijden.

- Lied: Ik sta voor u in leegte en gemis (ZJ 924)

Ik sta voor u in leegte en gemis
vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Gij zijt mijn God, sinds mensenheugenis,
dood is mijn lot hebt Gij een and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen.

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Evangelielezing

Naast de evangelielezing van de dag kan ook een keuze gemaakt worden uit de lezingen van het uitvaartlectionarium.

Homilie

Orgelspel

Voorbede

- V. God, Vader van alle mensen,
van levenden en van doden,
luister naar ons bidden:
- L. Voor **N.** die wij vandaag met liefde en eerbied gedenken,
voor alle mensen die tijdens de Coronacrisis gestorven zijn,
voor al onze geliefde doden:
neem hen op in uw eeuwige vreugde.
- Vz. Laat ons bidden.
**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag. (ZJ 10b)**
- L. Voor de mensen die achterblijven,
soms met een groot gemis en veel verdriet:
verlicht hun pijn
en wis de tranen van hun gezicht.
- Vz. Laat ons bidden.
**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.**
- L. Voor de mensen die grote moeite hebben om te leven
en alle smaak in het leven verloren hebben:
bevrijd hen van moedeloosheid
en wees hun nabij met uw troost en uw liefde.
- Vz. Laat ons bidden.
**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.**
- L. Voor allen die leven in leegte en kou:
doorbreek hun eenzaamheid,
verwarm hun hart met liefde die alles verbindt.
- Vz. Laat ons bidden.
**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.**
- L. Voor allen die zich professioneel of als vrijwilliger
inzetten voor zieken, ouderen en kwetsbare medemensen:
blijf hen bezielen en sterken met moed en geestkracht.
- Vz. Laat ons bidden.
**A. Laat ons bidden in de stilte van ons hart,
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.**

Onzevader

V. Laten we dan al deze intenties en alles wat er leeft in ons hart samenvatten in het gebed dat we van Jezus hebben geleerd.
Laten we daarvoor rechtstaan.

A. Onze Vader ...

Lied: Heer, herinner u de namen (ZJ 908 of 916)

Heer, herinner U de namen van hen die gestorven zijn,
en vergeet niet, dat zij kwamen langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden, door het woud van eenzaamheid,
naar het dag en nacht verbeide Vaderhuis, hun toebereid.

Heer, herinner U hun luist'rend wakker liggen in de nacht
en hun roepen in het duister, de armzaam'gheid van hun kracht,
en wil zeer aandachtig lezen in de rimpels van hun huid
de verscheurdheid van hun wezen, en wis hunne zonden uit.

Die Maria hebt vergeven en de rover aan het kruis,
laat de doden eeuwig leven met U in het paradijs.
Heer, herinner U de namen, oordeel hen en spreek hen vrij,
en bedek hun schuld en laat hen zitten aan uw rechterzij.

Waarheen zal de mens zich keren die, staand voor uw aangezicht,
uwe liefde moet ontberen bij het eindelijk gericht?
Heer, zo Gij niet wordt bewogen door het breken van zijn stem,
door de droefheid in zijn ogen, is bij niemand heil voor hem.

Aansluitend bij het lied kan iemand van de familie eventueel een afscheidswoord uitspreken of een bezinnende tekst of een gebed voordragen (hieronder volgen twee suggesties). De voorganger of gebedsleider leidt het afscheidswoord van de nabestaanden als volgt in:

Broeders en zusters, wij beluisteren nu *een afscheidswoord/een laatste overweging* die door **N.** wordt uitgesproken.

Bezinningstekst

- Klein danklied (Ad ten Besten)

Gij hebt, o God, dit broze
bestaan gewild,
hebt boven 't nameloze
mij uitgetild, –

laat mij dan dankbaar leven
de volle tijd,
geborgen in de beven-
de zekerheid,

dat ik niet uit dit smal en
onvast bestand
van mijn bestaan zal vallen
dan in uw hand.

▪ ‘Buitengewoon’ (Jan-Frans Lindemans)

Zal het ooit wennen,
jouw stem niet meer te horen?
Zoveel hadden wij elkaar nog te vertellen.
Zoveel wou ik je nog vragen.
Het antwoord heet nu stilte.

Zal het ooit wennen,
jouw gezelschap te missen?
Zo leeg die plaats aan tafel.
Zozeer mis ik die gulle lach.
De wijn smaakt nu niet meer.

Zal het ooit wennen,
jouw warmte niet meer te voelen?
Zo geruststellend, jouw levensadem.
Zoveel wou ik nog van je houden.
Nu is er alleen nog die kilte.

Zal het ooit wennen,
jouw naam niet meer te noemen?
Zo teder als een kreet.
Zo wou ik je nog roepen.
Jouw naam klinkt nu als een echo.

‘Het zal wel wennen’,
zeggen de mensen;
‘de tijd heelt’,
zeggen zij goedbedoeld.
Maar ik wil niet vergeten,
ik wil het niet gewoon worden.

Jij was onvergetelijk,
buitengewoon.

Slotgebed

V. Heer,
wij hebben **N.** toevertrouwd aan uw grote barmhartigheid.
Wij willen *zijn/haar* gedachtenis levend houden
zodat *zijn/haar* leven en werk,
zijn/haar toewijding en voorbeeld
niet uit onze aandacht verdwijnen.
Help ons om dankbaar te blijven herinneren
wat *hij/zij* voor ons betekende.
Blijf ons oproepen tot trouw en tot liefde
en versterk ons geloof in de verrijzenis
door Christus, onze Heer.

A. Amen.

Zegen

V. Hopelijk was dit samenzijn een moment van troost in het verdriet.
Moge de gedachtenis aan de persoon en het leven van **N.**
ons hart dankbaar maken
en ontvankelijk voor wat ons leven mooi en kostbaar maakt.
Moge alle goeds dat ons door dierbaren werd voorgeleefd
in ons doorwerken
en moge ooit voltooid worden wat in mensen begonnen is.

Laten we ons nu onder de zegen plaatsen van de algoede God,
Vader, Zoon en Heilige Geest.

Slotlied: Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven (ZJ 920)

Men kan nog een moment voorzien om de familie te condoleren. Tijdens het slotlied gaat de familie op de daartoe voorziene plaats in de kerk staan. Enkele leden van de parochieploeg of de liturgische werkgroep begeleiden hen daarbij. Als er nog gedachtenisprentjes zijn voorzien kunnen die op dit moment worden meegegeven.

Na het slotlied kunnen de aanwezigen condoleren bij de familie. Bij de mededeling over hoe dit verloopt wordt gevraagd om er een rustig moment van te maken. Er is ook best orgelspel of passende muziek tijdens dit moment.

**Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God zijn vriendschap en zijn liefde geven!**

Het leven is een tocht doorheen de dagen
en naar Jezus' geest ten dienste staan;
het is het wel en wee van medemensen dragen,
stervend leven als de korrel van het graan ...

**Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God zijn vriendschap en zijn liefde geven!**

‘Alwie in mij gelooft, zal eeuwig leven!’
hebben wij van U, o Heer, gehoord.
Wij hopen op uw groot erbarmen en vergeven,
wij vertrouwen op uw eeuwig godd’lijk woord.

**Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God zijn vriendschap en zijn liefde geven!**

Wij rouwen om de mens die wij verloren:
niemand kent ons diep en groot verdriet.
Maar in zijn goedheid zal de Heer ons wel verhoren:
Hij verlaat in 't uur van nood de zijnen niet.

**Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God zijn vriendschap en zijn liefde geven!**

ICL – Interdiocesane commissie voor liturgie, 2020
www.liturgie.be